

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Dialogus de philosophia (argumentum)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-245)

Non est igitur lucrum, quodlibet acquirere. HIP. Non certe. SOC. Nunquid ita se habet, ut non lucretur qui quod uis assequitur, siue bonum siue malum? HIP. Apparet si bonum acquisierit. SOC. Sin autem malum consequitur nonne damnum incurrit? HIP. Mihi quidem uidetur. SOC. Cernis ergo quod circa idem reuolueris? Lucrum enim bonum, damnum uero malum apparet. HIP. Ignoro quid dicam. SOC. Et iure quidem. Sed praeterea hoc mihi responde. Si quis minus expendens plus acceperit, lucrari hunc diceres? HIP. Dico, modo ne malum lucretur, sed uel auri uel argenti minus erogans, plus accipiat. SOC. Enim uero hoc insuper interrogabo, si quis dimidiam auri libram erogans, duplum reportet argenti, lucrum, an damnum sit? HIP. Damnum profecto o Socrates: nam pro duode cuplo duplum solummodo capit. SOC. Veruntamen plus accepit. An non plus est duplum dimidio? HIP. Non eiusdem dignitatis ac precij est argentum cuius est aurum. SOC. Ergo oportet hoc lucro adijcere, aestimationem scilicet ac precium. Nunc utiq; argētum amplius cum sit quam aurum, haud aequae aestimandum ac preciosum dicitur: aurum uero minus existens, preciosum quoq; ac dignum. HIP. Et maxime, sic enim se res habet. SOC. Ipsa ergo aestimatio dignitasq; lucrum continet, siue parua res siue magna sit. Indignum uero aestimatione, lucro caret? HIP. Profecto. SOC. Ipsum preciosum ac dignum, uocas aliud dignum quam acquisitu dignum? HIP. Acquisitu. SOC. Dignum autem quesiū uti le an inutile? HIP. Utile. SOC. Utile nonne bonum. HIP. Est. SOC. Quir omnium fortissime, nonne iam tertio & quarto conclusum a nobis est lucrum bonum esse? HIP. Videtur. SOC. Memoria tenes unde sermo hic nobis incidit? HIP. Arbitror. SOC. At si minus ipse memineris, ego in memoriam reducam. Ex eo enim quod negares bonorum uirorum esse lucra quelibet acceptare, sed ex lucris bona duntaxat, mala uero nequaquam. HIP. Hinc sanè. SOC. Nonne lucra omnia esse bona, seu magna siue parua sint, ratio nos fateri coegit? HIP. Coegit certe o Socrates me magis quam persuasit. SOC. Sed forsitan deinceps persuadebit. Nunc tamen siue persuasus fueris, seu quomocunq; aliter sis affectus, consentis nobiscum lucra omnia & ampla & exigua bona esse? HIP. Consentio. SOC. Et bonos uiros omnes bona omnia uelle fateris? nunquid? HIP. Fateor. SOC. Malos autem dicebas omnia lucra tam exigua quam magna cupere. HIP. Dicebam. SOC. Nonne igitur secundum sermonem tuum uniuersi homines & boni pariter atq; mali lucri cupidi essent? HIP. Videtur. SOC. Nemo igitur recte uituperabit lucri cupidos, cū ipse quoq; lucri cupidus sit.

Hinc uide
singula auri
pōdo tū ua
luisse duode
na pōdo ar
genti

Cōcluditur
omnes ho
mines lucri
cupidos esse

ARGVMENTVM MARSILII IN LIBRVM PLATONIS
DE PHILOSOPHIA, SEV AMATORES.



VMMA huius dialogi est, quid sit & quale officium philosophi definire. Est autem philosophi officium, diuina nosse, gubernare humana: in illo contemplatiua philosophia, in hoc actiua comprehenditur. Philosophus itaq; primo diuinam, id est absolutam ipsius boni naturam per sapientiam contemplatur. Deinde ad id bonum uelut ad finem humanas operationes dirigens humana gubernat. Haec autem gubernatio duo requirit. Primum, ut quid humana natura sit, et quo pacto ducatur ad bonum, a malo remoueatur, cognoscat, quod quidem per prudentiam philosophus agit. Alterum, ut sic insinuat hominum & affectus & actus, sic temperet atq; cohibeat, ut ad bonum quod sapientia ipsa inuenerat, & ad quod prudentia deinde direxerat, facile tendant. Id uero per morales uirtutes efficitur, quas omnes uno iustitiae nomine Plato complectitur. Atq; ex ijs duobus humanorum gubernatio constat. Eiusdem autem est scire recte hominem unum, familiam, ac rempublicam gubernare. Quamobrem qui moralis est, idem dominus, ciuilis, rex idoneus esset. Ex quibus cōcluditur in ipso philosophantis officio haec omnia contineri, sapientiam, prudentiam, iustitiam, moralem, domesticam, ciuilem, ac regiam disciplinam. Per sapientiam diuina cognoscit, per prudentiam iustitiamq; humana gubernat, dum rem suam, rem familiarem, rempublicam administrat. Eiusmodi est philosophi ipsius officium, quod Plato in libris de republica latius explicat, in hoc significat breuius. Ac primo duas aliorum opiniones circa philosophi officium confutat. Prima uidetur uel Solonis fuisse uel similis alicuius, dicentis id esse quā plurima discere: secunda Hippiae philosophiae uolentis philosophiam artium omnium peritiā esse. His deniq; cōsutat, sententiam quam praediximus, breuiter innuit. Socrates ergo fingitur haec in scholis Dionysii, qui grammatice elementa Platoni tradidit, aduersus discipulos duos Dionysii disputasse: deinde quae in scholis tractauerat, in corona familiarū suorū a principio recensere.

Quae insunt in
philosophan
tis officio